

Saleziánske poslanie a jeho poriadok

Don Bosco mal vždy srdce misionára, vždy túžil priniesť Krista do celého sveta. On sám však napokon nikdy na misie nešiel, ale o to viac mu záležalo na tom, aby tam poslal svojich synov. Misionárske poslanie dnes stratilo svoj jasne definovaný zemepisný rozmer. Už nie sú „kresťanské krajiny“, ktoré posielajú misionárov do „krajín, kde o Kristovi nepočuli“. Dnes misionári piatich svetadielov idú do piatich svetadielov.

Iba niektorí z nás majú poslanie opustiť svoju krajinu a ísť na nejaké pole do inej krajiny, kde sa hovorí cudzím jazykom a je tam iná kultúra. Všetci by sme však mali mať misijného ducha, žiť náš život ako misionári, poslaní do nášho prostredia.

150 rokov existencie Saleziánov spolupracovníkov nám dáva otázku, či sme nestratili ten dôležitý rozmer saleziánskej charizmy: žiť život s vedomím, že tu sme „poslaní“ a našou úlohou vložiť do tohto poslanca náš rozum, tvorivosť a srdce.

Všetko však má svoj poriadok. Každá charizma, ktorú Pán dáva svojej Cirkvi, môže byť dobre reprezentovaná obrazom stromu. Strom sa živí z koreňov. **Koreňom** je spiritualita, naše osobitné priateľstvo s Pánom. Nám saleziánom Pán nepovedal – modli sa, staraj sa o seba, uprednostňuj samotu. Povedal nám – skrze dona Bosca to vieme – postav sa na čelo chlapcov, pouč ich, premieňaj ich na mojich baránkov. A potom sa uč múdrosti s Máriou, uč sa žiť s Máriou a Ježišom v jednoduchosti práce a modlitby každodenného života; dozrievaj, nech sa formuje tvoje srdce.

Druhým prvkom je **kmeň**. Cez kmeň prichádza život do konárov. Aj náš duchovný život potrebuje mať kmeň formácie, kde spolu hovoríme a uvažujeme nad tým, čo robíme a nad tým, čo by sme mohli robiť, nad tým ako to robíme a ako by sme to mohli robiť. Či to, čo robíme je saleziánske a či robíme saleziánsky, ako don Bosco.

Tretím prvkom sú **listy, kvety, plody**. Ak niet koreňov, ak niet kmeňa, tak nič nekvitne, nič sa nerodí. No niekedy môžeme mať aj korene, aj kmeň, ale chýbajú plody. To je konkrétna aktivita, konkretizácia nášho poslanca. V ikonografii môžeme povedať: konáre, listy, kvety a predovšetkým *plody*. Niekedy sa však môže stať aj to, že máme aktivity, ale nie sú podopreté kmeňom formácie a koreňom duchovnosti, takto riskujeme, že naša aktivita neprinesie plody, ktoré skutočne dávajú život.

Nech sa nám sviatok dona Bosca, ku ktorému smerujeme stane príležitosťou preveriť si naše korene, náš kmeň a našu snahu priniesť ovocie.

1. Čím je plný môj duchovný život, moje duchovné obzory – je to starostlivosť o seba alebo túžba byť v službe saleziánskeho poslanca?
2. Sú naše formačno-animačné stretnutia aj rozhovorom o kvalite a o nových výzvach pre naše saleziánske poslanie?
3. Naplňame naše srdce a myseľ sledovaním saleziánskych podnetov a výziev, čítame, počúvame a zaujímame sa o saleziánsky svet?

Požehnaný sviatok dona Bosca